

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 17Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118225017
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:6118225017.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD., v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, v konaní zastúpený: MCGA legal s.r.o., so sídlom Partizánska 2, Bratislava-Staré Mesto proti žalovanej: Z. T. L.. XX.XX.XXXX, J. L. o zaplatenie 1.785,30 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.785,30 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.785,30 od 24.2.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 6.2.2018 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.785,30 € spolu s príslušenstvom a trov konania na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 19.3.2012 zmluvu o bežnom účte č. 3080212807, prostredníctvom, ktorého mohol žalovaný, v zmysle dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 19.03.2012, čerpať kontokorentný úver, až do výšky 1.660,- €. Poskytnuté čerpanie sa žalovaný zaviazal uhrádzať v zmysle všeobecných obchodných podmienok, v termínoch splatnosti, ktoré boli dohodnuté v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou platby za povolené čerpanie z kontokorentného úveru a neuhradil žalobcovi sumu vo výške o 1.785,30 €. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátok za čerpanie úveru právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere ku dňu 5.2.2015, listom zo dňa 6.2.2015. Žalobca zaslal žalovanému písomnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy spolu s pokusom o zmier zo dňa 16.1.2018. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu a nedošlo z jeho strany k splneniu záväzkov. Žalobca sa teda v žalobe domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.785,30 € spolu s príslušenstvom a trovami konania.

2. Žaloba bola spolu s prílohami a uznesením v zmysle § 167 ods. 2 CSP doručená žalovanému z dôvodu opakovaných neúspešných pokusoch o doručenie listinnou formou na adresu trvalého bydliska, zverejnením na úradnej tabuli ako aj webovom sídle súdu dňom 26.11.2019. Žalovaný sa k žalobe ani napriek uzneseniu súdu nevyjadril.

3. Súd rozhodol vo veci rozsudkom sp.zn. 17Csp/60/2019- 155 zo dňa 8.1.2020, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie sumy 1.785,30 € a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ako aj vykonaným

dokazovaním. Žalobca doručil súdu dňa 26.02.2020 v zákonnej lehote odvolanie proti rozsudku, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu v zmysle § 297 písm. b) CSP a zároveň k odvolaniu pripojil výpisy z účtu žalovaného, potvrdenia o bankových transakciách a všeobecné obchodné podmienky, na preukázanie tvrdení uvádzaných v žalobe, ktoré súd prvého stupňa vyhodnotil ako nepreukázané. Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 9CoCsp/14/2020-241 zo dňa 10.6.2021, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodu, že na prejednanie veci samej v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP nariadiť na súde prvej inštancie pojednávanie, i keď ide o spotrebiteľský spor do 1 000,- € len vtedy, ak strany sporu prostredníctvom nimi predložených listinných dôkazov a svojich nesporných tvrdení uniesli bremená tvrdenia a dôkazné bremeno a ak podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej bol týmito dôkazmi (prípadne aj pomocou zhodných, resp. nesporných tvrdení strán) zistený skutkový stav veci, čo však daný prípad nie je.

4. Súd vo veci nariadil ďalšie pojednávanie dňa 25.04.2022, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, doručenie predvolania mal vykázané dňa 15.4.2021. Svoju neúčasť ospravedlnil podaním dňa 10.02.2022. Nedostavil sa žalovaný, ktorý mal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie dňa 07.03.2022, fikciou doručenia, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Žiadna zo strán nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Vo veci po oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis a to najmä posledná výzva na zaplatenie dlžnej sumy č.l.19, výpoveď zmluva o kontokorentnom úvere č.l. 21, zmluva o bežnom účte č.l. 22, dodatok ku zmluve o bežnom účte č.l. 26, 33, opis hlavných vlastností úverového rámca č.l. 31, potvrdenie o prevzatí PK a PIN č.l. 32, žiadosť o vydanie debetnej platobnej karty č.l. 38, žiadosť o program služieb Aktiv premium č.l. 31, opis hlavných vlastností úverového rámca 35, obchodné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov č.l. 36, VOP č.l. 50, sadzobník poplatkov č.l. 58, 60, výpisy z účtu č.l. 171 až 210, pohyby na účte č.l. 211, 212, VOP č.l. 213 a iné ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Ako vyplynulo z predloženej zmluvy o úvere, právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 19.3.2012 zmluvu o bežnom účte č. 3080212807, prostredníctvom, ktorého mohol žalovaný, v zmysle dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 19.03.2012, čerpať kontokorentný úver až do výšky 1.660,- €. Poskytnuté čerpanie sa žalovaný zaviazal uhrádzať v zmysle všeobecných obchodných podmienok, v termínoch splatnosti, ktoré boli dohodnuté v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou platby za povolené čerpanie z kontokorentného úveru a neuhradil žalobcovi sumu vo výške o 1.785,30 €. Vzhľadom na omeškание žalovaného s úhradou splátok za čerpanie úveru právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere ku dňu 5.2.2015, listom zo dňa 6.2.2015. Žalobca zaslal žalovanému písomnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy spolu s pokusom o zmier zo dňa 16.1.2018. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu a nedošlo z jeho strany k splneniu záväzkov.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

8. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

9. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu so žalovaným prišlo dňa 19.3.2012 k uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte č. 3080212807, prostredníctvom, ktorého mohol žalovaný, v zmysle dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 19.03.2012, čerpať kontokorentný úver až do výšky 1.660,- €. Poskytnuté čerpanie sa žalovaný zaviazal uhrádzať v zmysle všeobecných obchodných podmienok, v termínoch splatnosti, ktoré boli dohodnuté v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou platby za povolené čerpanie z kontokorentného úveru a neuhradil žalobcovi sumu vo výške o 1.785,30 €. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátok za čerpanie úveru právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere ku dňu 5.2.2015, listom zo dňa 6.2.2015. Žalobca zaslal žalovanému písomnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy spolu s pokusom o zmier zo dňa 16.1.2018. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu a nedošlo z jeho strany k splneniu záväzkov. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom spotrebiteľovi, a to za odplatu bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v tomto zákone. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvu o pôžičke považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku

dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanému túto charakteristiku spája. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaný nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchodnoprávny vzťah, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy pripravenej pre veľký počet spotrebiteľov nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súd preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ohľadom zákonných náležitostí zmluvy zistil, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti a ide o platný právny úkon.

21. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, predložených listinných dôkazov a vyjadrení, ako aj s poukazom na to, že žalovaný pohľadávku nepoprel v zmysle § 150 a 151 CSP, súd mal za preukázané, že žalovaný ku dňu podania žalobného návrhu mal žalobcovi uhradiť sumu 1.785,30 €, tvorí výška sumy neuhradenej istiny z kontokorentného úveru. Nakoľko žalovaný žiadnu časť tejto pohľadávky žalobcovi neuhradil, súd žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 1.785,30 €. Zároveň súd priznal žalobcovi uplatnenú sumu úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.785,30 € od 24.02.2015 do zaplatenia. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu a vzhľadom na úspešnosť pri odvolaní ako aj v rozhodnutí súdu prvého stupňa, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvého stupňa ako aj v odvolacom konaní, vo výške 100%. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tohto súdu v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

23. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.